

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΓΓΡΟΜΗ

*Εν Ελλάδι, α. 10. — Εν τῇ ἀλλοδαπῇ, ρ. 12.
*Ἡ συνδρομὴ εἶναι προκλητικὰ ἑτησίως ἢ καθ' ἑξαμήναιον εἰς δύο τὰς δόσεις.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

*Ἐν ἑστῇ Βουλῆς 28, ὑπὸ τὸ ἐπιτοχέριον τῆς Νέας Ἀγορᾶς.

*Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λ.π. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — 1 Ἀπριλίου 1884.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΕΛΤΙΟΙ: Ἡ 25 Μαρτίου ἀπὸ τῆν Ἑλλάδα. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Φιλολογικά, ἐπιστημονικά, καλλιτεχνικά. — Βιβλιοκρισία. — Ἡμερολόγιον. — Αἰνίγματα. — Ἀλληλογραφία.

ΦΥΛΑΟΙ: Οἱ Φιλῆλληνες. — Περίληψις τῶν ἀκολουθίων τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης ἑβδομάδος ὑπὸ Γ. Λαμπάκη. — Προστασία τῶν ζώων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλησιν ὑπὸ Ἰ. Β. — Ὁ πνευματισμός. — Τὰ κτήματα τοῦ Τεζέου. — Ἡ Μαυροβουνιώτισσα (μυθιστόρημα). — Ἐθνογραφικά.

Η ΚΕ ΜΑΡΤΙΟΥ

ἀπὸ τῆν Ἑλλάδα.

Ἐὰν ἀναδιψήσωμεν τοὺς χρονογράφους τῶν τελευταίων δεκαετηρίδων θὰ ἴδωμεν αὐτοὺς κατὰ τὸ πλεῖστον μεμφμοίως παρεργόμενοι πρὸ τῆς ἱεράς ἐπετείου ἢ τὸ ἔθνος ἐταξέ πρὸς ἑορτασμόν τῆς ἐνδόξου αὐτοῦ ἀναστάσεως. Βάσκανος ψυχολογικῆ πίσεως ἐβάρυνε τὰ στήθη μας καὶ κατεσίγαζε τῶν καρδιῶν μας τοὺς παλμούς. Ἡ δύναμις αὐτῆ, ἡ μάλλον ἢ ἀδυναμία οὐδ' ἀδιαφορία οὐδ' ἀναληθία ἐπιτρέπεται νὰ κληθῇ. Ἦν μάλλον ἀπιστία τις ψυχικῆ τοῦ ἐφήβου ἔθνους ὀργῶντος καὶ αἰσθανομένου ἀλλὰ δεσμίου πρὸ τοῦ ἀπηγορευμένου καρποῦ τῶν πόνων του.

Ἀντήχουν καὶ τότε βαρεῖς τῶν τηλεβόλων οἱ δούποι, τὰ ἑωθινὰ σαλπίσματα ἐξήγειρον τοὺς ἀστούς, πολλοὶ δὲ μετέβαινον εἰς τῆς Μητροπόλεως τὸν ναὸν ἵνα ἐπαιδῶσιν ὅπως καὶ περίου τοὺς βασιλεῖς, τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀρχῶν τὰς στολὰς καὶ τὰ παράσημα καὶ τοῦ στρατοῦ τὴν φαλακρὰν παρατάξιν. Ἡ προνομιοῦχος ὁδὸς τοῦ Ἑρμοῦ ἐκοσμεῖτο ἐπιμελῶς ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας διὰ κατεσχισμένων καὶ ὑπόπτου χρωματισμοῦ σημαίων τῆς Ἰαπωνίας καὶ τοῦ βασιλείου τῶν δύο Σικελιῶν, ἐμυρτοστολιζόντο τὰ γυμνά καὶ μοναδικὰ δωμάτια τῶν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει ἡμεροβίων συλλόγων καὶ ἐγίνετο ἡ ἀνάβασις τῶν μυρίων λογιωτάτων ἐπὶ τὸ βῆμα πρὸς διάπραξιν ἐγκλημάτων κατὰ τῆς ῥητορικῆς καὶ τῆς ποιήσεως, μὴ προβλεπομένων δυστυχῶς ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου. Τὴν ἐσπέραν πένιχρά καταναλώσις φωταερίου ἀπέσπα τῶν διαβατῶν τὴν προσοχὴν, ἀλλ' οὐδὲν ἐξ ὧν τούτων ἐν ταῖς ψυχαῖς ἐνετυπούτο συναίσθημα, οὐδεὶα μεταμέλεια ὅτι ἀδόξως ἐμακρύνθημεν κατὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ΚΕ Μαρτίου τοῦ 1821.

Ἄλλως τε μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐξέλιπον οἱ ἡμίθεοι τοῦ μεγάλου ἀγῶνος. Δὲν ἐλάμπρουν πλέον τὰς παρατάξεις ὁ Κανάρης, ὁ Γρίβας, ὁ Τζαβέλλας, ὁ Κολοκοτρώνης, ὁ Κατζηπέτρος ἂν δὲ που ἔσυρον τὰ βήματα τῶν ἄλλοι συναθλητῶν τῶν, παρεωρῶντο οὗτοι λησιμονημένοι.

Ἄλλ' ἐρέτος ἀγνωστος, μυστικὴ δύναμις ἐκίνησε τοὺς πάντας ἐπὶ τὸ εὐσεβὲς ἔργον. Ἄπαν τὸ Ἑλληνικὸν ἐλεύθερον καὶ δούλον ἠψφράθη ἐπὶ τῇ ἐπισήμῃ ἐπετείῳ τῆς ἀνυψώσεως τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας. Τὸ μὲν ἐπανηγύρισε ἐπιδεικτικῶς καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀπεριγράπτου, τὸ δὲ μυστικῶς ὑλόγησε τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὁ Θεὸς τῆς ἐλευθερίας εὐηγγελίσθη αὐτῷ ὡς ἐν ἀλύτῳ ἀρραβῶνι τὴν ἐπιτέλειον τῶν μυχιῶν του πόνων.

Αἱ Ἀθῆναι, τὸ ἦδη νοητὸν τοῦ Ἑλληνισμοῦ κέντρον, ἀπὸ ἡμερῶν συνεταράσσοντο παρασκευάζουσαι τὴν πανηγυριν. Ἀπ' ἀκροῦ εἰς ἄκρον ἢ θέα τὰς πόλεως ἦν γραφικωτάτη. Λεωφόροι καὶ ἀγυαὶ καὶ ῥύμαι ἐπιδείκνουν ἀμιλλώμεναι πρὸς ἀλλήλας κόσμους σημαίων κυανολεύκων καὶ μύρτων, εἰκόνων καὶ τροπαίων καὶ ἐπιγραφῶν. Ὑπερεῖχον αἱ ὁδοὶ Ἑρμοῦ, Αἰόλου καὶ Σταδίου, ὡσεὶ δὲ ἄλυσσος ἑρτίος ἐκ σημαίων ἐτύλισσε τὸ ὑπ' αὐτῶν περικλειόμενον ἀπέραντον τρίγωνον. Τὰ ὑπουργεῖα καὶ τὰ λοιπὰ δημόσια καταστήματα, τὰ μεγαλοπρεπῆ μέγαλα καὶ οἱ ἀπέριττοι οἰκίσκοι, τὰ ξενοδοχεῖα, τὰ καφενεῖα, αἱ ἀγοραὶ καὶ τὰ ἐργαστήρια ἅπαντα φιλοκάλως ἀπὸ τῆς παραμονῆς εἶχον διακοσμηθῆ. Οὐδ' αἱ ἀπώταται συνοικίαι καθυστέρουν, οὐδὲ τὰ μάλλον ἀποκεντρα παρατήγματα. Ζωηρὰ κινήσεις ἐβασίλευε πανταχοῦ. Ἡ πόλις ἦν ἀνάστατος· οἱ μὲν ἐθεῶντο, οἱ δὲ παρεσκευάζον. Αἱ σημαῖαι καταπληκτικῶς εἶχον ὑπερτιμηθῆ, καίτοι φορτίον ὄλον ἐκομίσθη ἐξ Ἑρμοποπόλεως. Εὐτυχεῖς οἱ εὐρίσκοντες πρὸς ἀγορὰν καὶ εὐτυχέστεροι οἱ ἐχόντες πρὸς πώλησιν.

Τὸ Πανεπιστήμιον ἦν σηματοστόλιστον, οἱ δὲ φοιτηταὶ μετὰ τὰ κομψὰ τῶν ἐθνόσημα ἐπὶ τοῦ στήθους ἐκήρυξαν πρῶτον τὴν ἐναρξιν τῆς ἑορτῆς συνελθόντες ἐν τοῖς δαφνοκοσμῆτοις πρόπουλαίσις καὶ στεφανώσαντες περὶ τὴν δειλὴν τοὺς ἀνδραγάτας τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου, τοῦ Ῥήγα, τοῦ Κοραῖ, καὶ τὸ κενοτάριον τῶν ἐν Δραγατσάνῃ πεσόντων ἠγόρευσε εἰς ἐνθουσιωδῶς· ἡ μουσικὴ ἀνακρούουσα τὸν ἐθνικὸν ὕμνον καὶ ἐμβατήρια πατριωτικὰ ὑπερπλήθυνε τὸν ὑποκαρδιον τῶν παρισταμένων ἐνθουσιασμών. Ἀπὸ συγκινήσεως εἰς συγκίνησιν! ἑορτῇ ἐν τῇ «Ἐταιρίᾳ τῶν

φίλων τοῦ λαοῦ» ἀγορεύοντος τοῦ κ. Μεσολωρᾶ, καὶ ψήφισμα, νὰ κατατεθῆ στέφανος δάφνης ἐπὶ τοῦ μαυσωλείου τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦθ' ὅπερ παραχρημα ἐξετελέσθη ἑορτῇ ὑπὸ τοῦ Διδ. συλλόγου ἐν τῷ Βαρβακείῳ ὅπου ἀπειράριθμον συνεῖχεν ἀκροατήριον ἢ εὐγλωττος ῥητορεία τοῦ κ. Κρέμου· εἶτα ἐξοδος τοῦ πλήθους ἐπὶ κεφαλῆς ἔχοντας τὴν μουσικὴν. Ἑορτῇ πρωτοφανῆς ἐν τῷ θεάτρῳ. Πλατεῖα, θεωρεῖα, ὑπερῶν, πλήρη. Οἱ πρωταγωνισταὶ τοῦ Ἰταλικοῦ θεάτρου ψάλλουσι τὸν ὕμνον τῆς ἐλευθερίας τὸν ὑπὸ τοῦ Σολωμοῦ ποιηθέντα καὶ τονισθέντα ὑπὸ τοῦ Μαντζάρου, τὰ δὲ πλήθη ἀκροῶνται αὐτοῦ ὄρθια εἰς ἔνδειξιν σεβασμοῦ. Ποιήματα πατριωτικὰ τοῦ Βάλαωρίτου, τοῦ Παπαρρηγοπούλου, τοῦ Παράσχοῦ, καὶ ἐν δημοτικῶν, πλήρη ποιήσεως καὶ καρδίας διεγείρουσιν ἄμετρον ἐνθουσιασμόν. Τέλος ἐπιτυχῆς πλαστικῆ εἰκῶν, καθ' ἣν παρεστάθησαν ὁ Γερμανὸς ἐγείρων τὸ λάβαρον καὶ πρὸ αὐτοῦ οὐνόντες οἱ πρωταγωνισταὶ τῆς 25 Μαρτίου.

Καὶ ὅλα ταῦτα τὴν παραμονὴν ἔτι.

Ὁραία, αἰγλήσσα, εὐελπις ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα τῆς ἑορτῆς. Μετὰ εὐσιώνους ὀνειρούς ἐξηγέρθησαν εὐθυμοὶ οἱ πολῖται, πρὸ τῶν πυροβολητῶν ἰσως καὶ τῶν σαλπικτῶν, οἵτινες ἐτάχθησαν νὰ χαιρετίσωσι διὰ πυροβολισμῶν καὶ ἑωθινῶν τὴν ἀνατολὴν τῆς 25ης Μαρτίου. Οἱ πάντες ἀναλογιζόμενοι τὸν διάκρομον τῆς πόλεως κατελαμβάνοντο ὑπὸ τῆς ἀνυπομονῆς τῆς ἀναμονῆς. Προέκειντο παρὰ τὸ κύπελλον τοῦ ἀχνίζοντος καφῆ αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ τῆς ἡμέρας πλήρη περιγραφῶν καὶ προγραμμάτων, ἀρθρῶν ἐνθουσιαστικῶν, εἰκόνων καὶ διηγήσεων ἀναγομένων εἰς τὴν ἑορτῇ. Τὰ πάντα ἀνεγνώσθησαν ταχέως, πλὴν ἐννοεῖται, τῶν περὶ Μαχθῆ καὶ Τογκίνου ἀγγελιομένων.

Τὰ διάφορα σώματα τοῦ στρατοῦ παρετάχθησαν ἀπὸ τῶν ἀνακτόρων μέχρι τῆς Μητροπόλεως ἅπασαι δ' αἱ περὶ αὐτὴν ὁδοὶ, οἱ ἐξώσται, τὰ παράθυρα κατελήφθησαν ὑπὸ τοῦ πλήθους. Εἰς τὸν ναὸν ἤρξαντο συρρέοντες οἱ ὑπουργοὶ αἱ διαφοροὶ ἀρχαί, οἱ πρεσβευταί, οἱ βουλευταὶ ἐν σώματι ἠγουμένου τοῦ προεδρείου, οἱ φοιτηταί. Ἀπόσπασμα ἰσπεῶν προχωρεῖ καὶ ἀνοίγει δρόμον. Ἐρχονται αἱ ἀνακτορικαὶ τέθριπποι ἐν αἰς ἐγχεῖται ὁ βασιλεύς, ἡ βασίλισσα, ὁ διάδοχος, οἱ βασιλόπαιδες, μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτῶν. Ἡ ἐπίσημος δοξολογία ἐτελέσθη. Αἱ ἀρχαί, ὁ στρατός ἀνεχώρουν, ἀλλ' ἡ πλήμμυρα τῶν ὁδῶν ἐξηκολούθει, τὰ δὲ κύματα τοῦ πλήθους τότε μόνον ἐστάματων ὅτε προ-

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΑΠΡΗΛΙΟΥ 1. — Κυριακή ΣΤ'. τῶν νηστεϊῶν. Κοιμηθῆ τῶν Βαθῶν καὶ ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ. Ἐν τῇ Κυριακῇ ταύτῃ γίνεται ἀνάμνησις τῆς πρὸ τοῦ πάθους θρι- αμβευτικῆς εἰσοδου τοῦ Ἰησοῦ εἰς Ἱεροσό- λυμα.

Οἱ πατέρες τῶν Ἑβραίων λαβόντες τὰ βαφα τῶν φοινίκων ἐξήλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου κρᾶζοντες Ὠσανά, εὐλόγημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Διὰ τοῦτο καὶ νῦν ἐν τῷ ὄρθρῳ, πρὸ τοῦ «πᾶ- σα προή», ὁ ἱερεὺς δι' ἰδίας εὐχῆς εὐλογεῖ τὰ βᾶτα ἅτινα διανέμονται τῷ λαῷ ψαλλομένων τῶν αἰῶν.

Ὅσια Μαρίας ἡ Αἰγυπτία. — Ἡ ὡραίου- της τῆς Μαρίας ἦν ἐξάκοστος, οἱ τρόποι ὅμως καὶ ὁ βίος αὐτῆς ἦσαν πρότυπον ἀ- σέμνου καὶ κακοῦθους βίου! καὶ ὅμως αἰ- φνης εἰς εἰλικρινῆ μετάνοιαν ἐμπεσοῦσα, 47 ἔτη ἔζησε μακρὰν τοῦ κόσμου μὴ θέ- λουσα πλέον νὰ ἴδῃ ἄνθρωπον.

Τόσον δὲ ἡ σωματικὴ αἰσχρὴ ὡραϊότης κατε- δλήθη καὶ κατεμαράνη, ὥστε οὗτος ὁ Ἀββᾶ Ζω- σιμάς μακρὰν εἶδεν αὐτὴν κατελήθη ὑπὸ τρό- μου ταύτην ὡς «δαιμονικὴν ὑπολαβὴν φά- σμα», αἰτήσας τῆς Ὀσίας, ὁ Ζωσιμάς ἐξωμολό- γησε καὶ ἐκινώνησεν αὐτὴν τῶν ἀχράντων μυστη- ρίων. «Αἰσχύνομαι δὲ ἐξομολογουμένη ἔλεγε τῷ Ζωσιμᾷ, εἰπάτωσι τὴν αἰσχύνην τῶν ἔργων μου... πλὴν ἐπεὶ γυμνὸν μου τὸ σῶμα τεθῆσαι, ἀ- πογυμνώσω σοι καὶ τὰς πράξεις μου, ἵνα γνῶς πόσῃ αἰσχύνῃ καὶ ἐντροπῇ· ἡ ψυχὴ μου πε- πληρώται. Ἐγὼ τοῖον καταπλήττωμαι πᾶς οὐκ ἠ- νοίξεν ἡ γῆ τὸ στόμα καὶ ζῶσαν εἰς ἔδου με κα- τέγαγε τὴν τσοσάτας ψυχᾷ παγιδεύσασάν, ἀλλ' ὡς εἶπεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμῶν ἐξήτει μετάνοιαν». Πλησίων τοῦ νεκροῦ αὐτῆς μετὰ ἐν ἔτος εὐρέθη- σαν τὰ εἶρη πρὸς τὸν Ζωσιμᾷ γράμματα. «Ἀββᾶ Ζωσιμα, θάψον ὡς τὸ σῶμα τῆς ἀθλίας Μαρίας· ἀπέθανον τὴν αὐτὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐκινώνησα τῶν ἀχράντων μυστηρίων. + Ἐξου δὲρ ἱμοῦ».

Οἱ ἀρχαῖοι Βυζαντινοὶ ζωγράφοι θέλον- τες νὰ διδάξωσιν ὅτι οἱ εἰς τὸν ναὸν εἰσ- ερχόμενοι πρὸ παντός πρέπει νὰ μετανοή- σωσιν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις, εἰς τὴν εἰσο- δον τοῦ ναοῦ ἔγραφον τὴν ὁσίαν Μα- ρίαν δεχομένην τὴν ἀγίαν μετάληψιν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Ἀββᾶ Ζωσιμᾷ ἢ παρα- στασις αὕτη εὐρηται λαμπρὰ ἐν τῷ ναρ- θηκῇ τῆς Μονῆς Καισαριανῆς ἐν ἔγραφον Ἰωάννης ὁ Ὑπάτος τῷ 1675, δαπάναις τοῦ εὐγενοῦς καὶ εὐπόρου οἴκου τῶν Ἀ- θηναίων Βενιζέλων, οὗ γόνος ὁ σεβαστὸς καὶ λόγιος παρ' ἡμῖν Καθηγητῆς Κύριος Θεοδοσίος Βενιζέλος. Γ. Α.

ΙΣΤΟΡΙΑ. — 1 Ἀπριλίου 1824. Ἐναρξίς τοῦ ἐν Τριπολιτσᾷ ἐμφυλίου πολέμου. 1825. Ὁ Γιαννάκης ἀδελφὸς τοῦ Ὀ- δυσεῶς Ἀνδρούτζου ἀποκεκλεισμένος ὢν εἰς τὸ Μοναστήριον Βιλιβού, παραδίδεται εἰς χεῖρας τοῦ Γκούρα.

— Οἱ ἀθάνατοι τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας μετ' ὅλην τὴν ἀξιωματικὴν ἀθανασία των τῶσον πολὺ ὀ- πέκνεται εἰς τὸν θάνατον, ὥστε σπανιότατα κα- τορθοῦσι νὰ εἶναι ἐν πλήρει ὁλομείλῃ. Οὕτω μόλις ἀπετελέσθη πλήρης ὁ ἀριθμὸς τῶν τεσσαράκοντα διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Φοκπέ καὶ Λισσέφ, νέον βῆμα ἐπέλ- θεν εἰς ταύτας· τῆς αὐτῆς δὲ τοῦ θανάτου τοῦ ἱστο- ριογράφου καὶ φιλοσόφου Mignet. Ἦσαντο δὲ ἤδη αἱ πρὸς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ προπαρασκευαίαι καὶ

Ἡ ὑπὸ τοῦ Powell μελετωμένη ἐξε- ρευνήσις τῆς νέας Γουίνεας ἐγκατέλειφθη ὀριστικῶς μὴ ἐξευρεθέντων τῶν ἀναγκαίων χρηματικῶν κεφαλαίων.

ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ἐπὶ τῶν ναυ- τικῶν ὑπουργείου τῆς Γαλλίας θέλει ἐξε- ρευνηθῆ ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀμαζονίου ποταμοῦ διαβρεχομένη χώρα τῆς Ἀμερικῆς. Πρὸς τοῦτο οἱ κκ. Ἐρρ. Κουδρῶ, I. Ρόγε καὶ K. Δεμῶντ ἀφίκοντο εἰς Πάρα τῆς Βρασι- λίας. Ἐκεῖθεν δὲ θέλουσιν ἀρχίσαι τὴν ἀ- ποστολὴν τῶν ἐξετάζοντες τὸν τόπον ὑπὸ ἀνθρωπολογικῆν, γεωγραφικῆν καὶ ἐμπο- ρικῆν ἔποσιν. Κυρίως ὅμως θέλουσι κατα- γείνει εἰς τὴν φυσικὴν ἱστορίαν καὶ ἀν- θρωπολογίαν.

Πρὸ μῆνος ἐπωλήθησαν ἐν Παρισίοις δύο εἰκόνες τοῦ ζωγράφου Fragonard ἀντι 42,000 φράγκων.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς διακοσμήσεως τοῦ Δημαρχείου τῶν Παρισίων διορισθεῖσα ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐπιτροπὴ ἀπεπεράτωσε τὸ σχέδιον ἀπασῶν τῶν πα- ραστάσεων καὶ τῶν κοσμημάτων, αἵτινες μέλλουσι νὰ τοιχογραφηθῶσι ἐπὶ τῶν τοί- χων τοῦ κτιρίου, καὶ ἤδη μέλλει νὰ τὰς ὑποβάλλῃ ὑπὸ συζήτησιν εἰς τὴν γενικὴν ὁλομείλειαν. Ἐν τῷ σχεδίῳ περιελήθησαν ὅχι μόνον αἱ αἰθουσαί, οἱ διάδρομοι, αἱ κλιμακες καὶ λοιπὰ ἀνάξια λόγου μέρη τῆς οἰκοδομῆς, ἀλλὰ καὶ προϋπελογίσθη ἐλάσσον τούτων ἡ ἀναγκαία δαπάνη. Ἐν ὅλῳ δὲ ὁ προϋπολογισμὸς ἀνέρχεται εἰς 1,550,000 φράγκων περίπου.

Πρόκειται νὰ ἰδρυθῆ ἐν Παρισίοις ἐται- ρία τῶν Παρισίων τεχνῶν σκοποῦσα τὴν διατήρησιν τῶν μνημείων τῆς Γαλλικῆς πρωτεύουσας, ἀπερ' ἔχουσιν ἀξίαν τινα ἱστορικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Παναγιώτης Ἰ. Φέρμπος ΜΥΘΟΙ, ἐν Ἀθή- ναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀνδρέου Κορομηλά 1884, 16ον, σελίδες 110.

Δύο καὶ τριάντα ΜΥΘΟΙ κάλλιστα ἐπιχειρη- γημένοι ἀποτελοῦσι τὴν συλλογὴν, ἣν κατ' αὐτὰς παραδίδοι εἰς χεῖρας τῶν νεαρῶν παιδῶν ὁ περὶ τῆς στοιχειῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τῆς παρ' ἡμῖν καταστάσεως κ. Παναγιώτης Ἰ. Φέρμπος. Ἡ ὑπόθεσις τῶν μύθων τούτων εἶναι ἐν πολλοῖς μὲν εὐλημμένη ἐκ τῶν τοῦ Αἰσώπου, ἐν τισὶ δὲ καὶ πρωτότυπος, ἡ δὲ στοιχειογραφία ὀφείσκει καὶ καταλληλοτάτη διὰ τὴν ἡλικίαν τῶν παιδῶν κατάλληλη, εἰς οὗς οὐ μόνον ἀνεπαίσθητος καὶ θαυμάσιος παρέχει τὸ ἥθικόν των μύθων ὄφελος, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς κερπνότητος καὶ ἀφελούς ἀφηγήσεως, ἣτις δίδον νὰ ἐπικρατῆ ἐν τοῖς τοιοῦτοις παιδαγωγικοῖς ἔργοις, καθηδόνες τὸν μικρὸν ἀναγνώστην καὶ καταλλήλως ἀπεκ- κλῆθαι τὸν πρὸς τὰ γράμματα καὶ τὴν ἀνάγνωσιν ἐρώτα τοῦ παιδός. Οὕτω δὲ κατηρτισμένοι οἱ ΜΥΘΟΙ τοῦ κ. Π. Ἰ. Φέρμπου εἰνὲ ἀναπόφευ- κτον ἐγκόλιον τοῖς παισὶ καὶ ἀναπόδραστον κα- ταφόρον τοῖς διευθύνουσι σχολεῖα, παρθεναγω- γεῖα καὶ ἡγεμονοῦσα, ὅτινα ἐν αὐτοῖς θέλουσιν εὖρε ἀρμόδια πρὸς ἄσκησιν τῆς ἀπαγγελίας τῶν παιδῶν ἡμετέρα ἔργα.

I. B.

δὴ ὑπέβαλον ἤδη τὴν ὑποψηφιότητά των ὁ ἀρχαῖος τὴν ἐμπνευσὶν καὶ διάπρως λάτρης τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιοῦτος Leronte de Lille, καὶ ὁ κριτικὸς Em. Montéguy. Ἐκτὸς τούτων δὲ ὑποψήφιος ἐπαρουσιά- σθη καὶ ὁ Mistral περιώνυμος ποιητῆς εἰς τὸ προ- βηγικαὶν τῆς Γαλλίας ἰδιωμα γράφας ποιητικώτα- τα ἔργα, ὧν ἐν Mireille ἐπικαλούμενον μετ' ἄσκησιν εἰς τὴν γαλλικὴν καὶ ἐξεδῆθη πρὸ τίνος ἐν πολυτε- λεστάτῃ ἐκδόσει. Νομίζομεν ὅτι πρῶτην ἤδη φορὰν παρουσιάζεται νὰ καταλάβῃ ἔδραν ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ συγγραφεὺς μὴ γράφας εἰς τὴν κυρίως γαλλικὴν γλῶσσαν.

— Ἐν τῷ «Μεσσηνιακῷ τόπῳ» δημοσιεύεται ἱε- ροῦθῆς διατριβὴ περὶ τῶν μὴ δὲ τῶν τοῦ ἐκείτου διακεκριμένου καθηγητοῦ κ. Κωνσταντίνου Ζησίου.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

12.

Ἦμιον μαζὴ σας μιά φορὰ μὰ μὲ παιδεύσατε σκληρὰ ἀν' μ' ἀπαρίσθη δυὸ στοιγεῖα τότε θὰ μ' εἴρη; εἰς τὰ πλοῖα. I. Π.

13.

Τροφὴν σοῦ δίδω, φίλε μου, καὶ ζῶν καὶ φανευμένον, τὰ ἄκρα μου ἂν λείψωσι, γελᾷ τὸ ἀπομένον.

14.

(δυσκολώτατον).

Δὲν τὸ καταβάλλει ἡ δίψα, οὐτ' ἡ ζέση ἡ κολλή· εἶναι ζῶν, πλὴν πολλὰ καὶ τὰ κατάρτιζον εἶδα τέσσαρα γυμνὰ ποδάρια, δὴ γράμματα, μὴ σαυτὰ, δέρματα πολλὰ προβάτων, ἄλλο δὲ ἄλλο κερατὴ...

— Εἰς τὸν πρῶτον λύσειν πάντα προσφέρονται τὰ «Παιδικὰ Διηγήματα» τοῦ κ. Ἀριστ. Κουρτίδου.

ΔΥΣΚΕΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

8. Ἐπανστάσις-ἀνάστασις. 9. Πίνδος-Ἰνδός. 10. τὸ στοιχεῖον p. 11. στήλη-γῆ.

Πρῶτο ἰστορικὸν ἀπάντων οἱ κ. Κ. I. Πρασ- σᾶς, E. A. Ραφαλλῆς, τοῦ 8. Ἡ ἔσση Ζωὴ Καρβελλᾶ, ἡ κ. Ἐλένη Χαρ- βάτη καὶ οἱ κ. Ν. Π. Β., Γ. Μ. Σαχορράφος, I. K. Τζάβας (ἐπιμέτρως).

τοῦ 9 καὶ 11 αἱ κυρία Ἰουλίττα F. Ρομπότση καὶ Ἐλένη Χαρβάτη, αἱ δεσ. Κλειώ K. Βαλλῶση, Βα- σιλ. Παπαγεωργίου, Φωτεινὴ Παπαγεωργίου, Ἀν- δρ. Καρβελλᾶ, Χαρ. Γαβόκα, Θέλια Μωραϊτίνη, Ἀρκαδία Κυριακίδου, Ἀρσίκη Μπρέλη, Σταματι- κὴ Κρυστάλη (Μαρκόπουλου) καὶ οἱ κ. Γ. Ἀθα- νασιάδης, K. Σοφίτης, Νικ. Ταμπ., Νικ. Δ. Κοκ- κινῆς, Θ. Ἡ. Οἰκονόμου, Φ. Ἡλ. Οἰκονόμου, Β. Παπαδόπουλος (Φαγάριος) Ἐλευθ. Α. Γούδας, Γ. Ν. Κουβέλας, Ν. Π. Β., Θεοδ. Α. Σαχτοράφος, Κορωναῖος Ν. I. Αρ., Ἰω. Ν. Βαρδαροῦχος, Α. Μ. Σαχορράφος, Δ. I. Καλογερόπουλος, Ν. Φαρρᾶς, Φ. Ἰωαννίδης, Ἀγῆς. Κοντόπουλος, καὶ I. K. Τζάβας (ἐπιμέτρως).

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κ. I. Πρα. Αἰνίγματα εὐχαρίστως ἀλλ' ὄχι γρί- φους ἐπὶ τοῦ παρόντος. — Χριστὸς, Τρίκαλα· ἀνα- μνημονεῖ ἰστορικῶν εὐχαριστίων, ἀλλ' ὄχι πρὸς Θεοῦ ποιήματα. — Α. I. Καν. Πάτρας, ἀπεστάλησαν ὄφθα ἀναμνημονεῖ εἰδήσεις· σας. — Ἄντω νὰ κ' ἐν Σφό- ρην τὴν «Φωνὴν» ἐξαναληθεῖσαν σχεδὸν προσεχῶς. — Γ. Ἰωάν. Μυτιληνὴν ὄρα ὄρους συνδρομῆς. — Ἐπ. Μ. Κεφαλληνία ἀναμνημονεῖ πολυτίμοιοι ἱστορικῶς πληροφόρησι σας. — Α. Ἐν. Φιλιππούπολιν εὐχα- ριστῶς θερμῶς, ἀναμνημονεῖ ἀνεκδοτῶν εἰ. — Κ. Α. Τρίκαλα ἀγνοοῦμεν. — Μ. Καρ. Βροθ. Λονδῶν εὐχαριστοῦμεν ταχὺδρομικῶς: Κ. Σαμ. Ἀδριανού- πολιν. Ὁριστῶς ἀλλ' ὄχι διὰ τὴν «Ἐβδομάδα» ἕνεκα τῆς γλώσσης ἀναμνημονεῖ ἄλλο τι καταλλήλο- τερον ἢ εὐχαρίστως. Γ. Α. Ἐστρ. Χαλιδα. Ἡ ἀγγελία σας ἐξετέθη εἰς τὸ γράφητον. — Τραπέζ. Χαλιδα· τὸ ἄν ἀπεστάλη εἰς Χαλιδα· μὰς συγχο- ρῆτε. — Μ. Β. Γαλάξιν ἄλλο ἀνταμοιβὴν συνερ- γάτου καὶ ἄλλο «συνδρομῆ» ἀναμνημονεῖ καταλλήλο- τερόν τι διὰ τὴν ἔβδομάδα. — Ἐπ. Ἀν. Ἀργοστόλ. συγχαίρω διὰ τὰ ἀναγνωσθέντα διασχυρῶς εἶναι ποιή- ματα. — Σ. δὲ Β. Ζάκυνθον ἀναμνημονεῖ ὑποσχεθέντα. — I. Π. Πρέβεζαν· ἐλθόντων εὐχαρίστως βελίον προσεχῶς. — E. I. Π. Ἰταθῆα· πολὺ ἐπιθυμοῦμεν νὰ σας ἴδωμεν.